

punkt at optage en mere indgaaende Diskussion derom paa dette Sted. Det afgrønde er, at vi er naaet til et Kompromis, som, hvor lidt det end tilfredsstillende nogen af Parterne, dog giver en Løsning, der tager Hensyn til begge Synsmaader. Dette Kompromis gaar ud paa, at de Beløb, der kan opføres som uafskrevne Erhvervelsesomkostninger, nedsættes en Del. Der er foreslaaet 30 pCt. af Tillægene, dog ikke over 6 pCt. af Nettopræmien, det er ændret til 25 pCt. af Tillægene og højst 5 pCt. af Nettopræmien, men der skal være en Overgangsperiode, i hvilken man bevarer de 30 pCt., i 3 Aar med 7 pCt. og i 2 Aar med 6 pCt. som Maksimum for Henlæggelsen, beregnet i Forhold til Nettopræmien. Efter de 5 Aars Forløb kommer man saa til de 30 og 5 pCt. Imidlertid har man fra nogle Sider ikke ringe Betænkelighed ved hele denne Ordning, men man har dog ment efter Omstændighederne at kunne gaa med dertil. Kritikken retter sig i Virkeligheden mod selve Forslagets Art. I og for sig kan man ganske vist maaske ikke indvende noget mod den foreslaaede Metode; den kunde være rationel, naar visse Forhold var iagttagne, navnlig at der stilledes bestemte Krav til Tillægets Størrelse, saa at man var sikker paa, at dette virkelig slog til, og at det forebyggedes, at Præmiereserven kunde opføres med negativ Værdi. Dette sidste Hensyn har fundet sit Udtryk i Underændringsforslaget under Nr. 9. Medens nogle Medlemmer kunde ønske, at Kravet til, at Præmiereserven aldrig maa være negativ, overhovedet altid betragtedes som ufravigeligt, har man her vist den Imødekommen at suspendere det til efter Udløbet af 1923. Indtil da vil man altsaa finde sig i, at Præmiereserven ogsaa kan opføres med negativ Værdi.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord om Mindretalsforslagene. Ændringsforslag Nr. 12 til § 24 er som sagt stillet af det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (Keiser-Nielsen), det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Slebsager) og mig. Det tilsigter at komme bort fra den nye Bestemmelse i Lovforslaget, hvorefter Forsikringsraadet skal kunne foretage Undersøgelse paa Selskabernes Filialkontorer baade her i Landet og i Udlandet. Disse Filialkontorer er ikke Filialer i den Betydning, at de som Filialerne i et Handelsforetagende kan drive selvstændig Forretning og derved paa en væsentlig Maade paavirke selve Hovedforretningens Status. Var dette Tilfældet, kunde der være Grund til at fore-

tage en Undersøgelse ogsaa af Filialernes Papirer og Tilstand, men her er kun Tale om Filialer, der ene og alene er Agenturer, rene Ekspeditionskontorer og ikke egentlige Forretningsfilialer. De kan ikke selvstændig udstede Policer og virker kun som Mellemed mellem Forsikringstagerne og Hovedkontoret, saa der kan neppe i dem faas Oplysning om noget som helst. Derfor mener vi, at der i dette Hensyn ikke foreligger nogen Grund til at foretage Undersøgelse af dem, hverken de indenlandske eller de udenlandske. For de udenlandske Filialers Vedkommende er der imidlertid et særligt Moment, der maa tages Hensyn til, og det er Forholdet til Udlandet. De Filialer, som danske Selskaber har i Udlandet, er underkastede den udenlandske Forsikringslovgivning, og den Sikkerhed, som denne kræver, maa opfyldes, og det kontrolleres og tilses af de udenlandske Forsikringsautoriteter. Under disse Omstændigheder forekommer det mig, at det kan være tvivlsomt, om ikke den danske Stat netop vil rode sig ind i Vanskeligheder, hvis den overfor en Mand, der hører under et andet Lands Lovgivning, gør Krav paa at ville foretage en Undersøgelse, som dog til en vis Grad vil have Karakter af en Husundersøgelse. Denne Bestemmelse har ikke hidtil været i Loven, og efter min Mening er den ikke nødvendig. Det forekommer mig derfor, at det er uønskeligt at faa den optaget i Loven, og det saa meget mere, som Forsikringsraadet, der er blevet spurgt, egentlig ikke har kunnet give nogen Grund for denne Foranstaltning. Det siger, at det en Gang har talt noget om, hvorvidt det ikke skulde rejse op til Norge og undersøge en Filial, men det gjorde det ikke, og uagtet det er særlig spurgt derom, oplyser det ikke, hvad det var, det egentlig vilde efterse ved denne Filial. Jeg skal derfor anbefale dette Ændringsforslag til Tingets Velvillie.

Endelig er der det sidste Mindretalsforslag Nr. 29, stillet af det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds alene. Det er stillet til § 60 og gaar ud paa — det er i Virkeligheden det, der ligger i Ændringsforslaget —, at dette Lovforslag, som efter § 60 er bestemt til at træde i Kraft fra den 1. Januar 1914 at regne, dog saaledes, at Regnskabsreglerne ogsaa kan finde Anvendelse paa Regnskabet for 1913, der først aflægges efter Udløbet af 1913 og i Løbet af 1914, ogsaa skal kunne finde Anvendelse for Aar 1912 for de Mennesker, der ikke hidtil har afleveret deres Regnskaber. Nu stiller det sig imid-